

قطع برق و گاز باعث افزایش ۱۰درصدی هزینه تولید و ۵/۱درصدی تورم می شود

پایداری انرژی سیر اصلی اقتصاد در برابر تورم

با سرمایه گذاری فوری در فشارافزایی و ذخیره سازی گاز و شفافیت در برنامه قطع برق، می توان زمستان تولید را بدون بحران پشت سر گذاشت

هر بار که تولید یا مصرف انرژی در کشور دچار نوسان می شود، اثر آن خیلی زود در تورم، هزینه های تولید و قیمت کالاهای اساسی خود را نشان می دهد. تجربه سال های گذشته نشان می دهد، سرمایه زودرس یا افت تولید گاز در میادین، مستقیما تورم زمستانی را بالا می برد؛ به طوری که در دوره های بحران، نرخ تورم ماهانه معمولاً بین ۱/۵ تا ۱/۵ واحد در صد بیشتر از شرایط عادی بوده است. در بخش برق نیز وضعیت تفاوتی ندارد؛ برآوردها نشان می دهد، قطع برق صنایع، هزینه تولید را حدود ۱۰درصد افزایش می دهد؛ فشاری که در نهایت به بازار و سفره خانوار منتقل می شود.

■ ■ ■

امنیت انرژی پایه اصلی امنیت اقتصادی است. بدون تولید پایدار انرژی، هیچ سیاست ضدتورمی موفق نمی شود. بررسی داده های مرکز آمار نشان می دهد زمستان سال گذشته که صنایع بزرگ با محدودیت گازی مواجه شدند، رشد ماهانه شاخص تولید صنعتی منفی شد و در همان دوره، قیمت مصالح ساختمانی ۱۸درصد و قیمت کودهای شیمیایی بیش از ۲۵درصد افزایش یافت. این اعداد برای خانوارها به معنای افزایش هزینه ساخت و ساز، رشد قیمت محصولات کشاورزی و در نهایت فشار بر سبد مصرفی است.

از طرفی قطع برق صنایع نیز بر افزایش تورم تأثیرات گسترده ای داشته و در صورت تکرار خواهد داشت. وقتی برق واحدهای تولیدی طی هفته ۳۶ساعت قطع می شود، درحالی که طبق قانون کار امکان ۴۴ساعت کار هفتگی داریم، ماهانه حدود ۱۲روز کاری از دست می رود؛ این مسئله منجر به ناترازی تولید، افزایش هزینه ها و از بین رفتن تعادل عرضه و تقاضا می شود؛ موضوعی که در تابستان گذشته شاهد آن بودیم و به عنوان مثال قیمت کاغذ که پیش تر کیلویی ۴۲هزار تومان بود به حدود ۴۰هزار تومان رسیده است. این افزایش قیمت ناشی از کاهش تولید، کمبود عرضه و رشد تقاضاست. همین روند در صنایع غذایی، لوازم خانگی و سایر بخش ها نیز مشاهده می شود چراکه اگر مواد اولیه تولید نشود، به زنجیره بعدی نمی رسد و قیمت ها افزایش می یابد.

■ **محدودیت گازوبرق، تهدید مستقیم تورم**
اگرچه دولت در سال های اخیر پروژه های نگهداشت تولید و بازسازی چاه های میادین جنوب را به صورت جدی تر در دستور کار قرار داده است اما تولید گاز تنها بخشی از مشکل نیست؛ شبکه انتقال و ظرفیت ذخیره سازی هم اهمیت زیادی دارند که در حال حاضر میزان ذخایر محدود است.

بر اساس گزارش مهر، تنها دو مخزن اصلی ذخیره سازی در کشور وجود دارد که ظرفیت عملیاتی آنها مجموعاً کمتر از ۳/۵میلیاردمترمکعب است؛ رقمی که حتی برای پوشش ۱۰روز بیک مصرف خانگی کشور کافی نیست. به همین دلیل در روزهای سرد، شبکه گازرسانی مجبور است اولویت را به خانوار اختصاص دهد و این یعنی قطع یا محدودیت گاز صنایع بزرگ و شوک به تورم.

یکی از کارشناسان در این زمینه گفت اگر پروژه های فشارافزایی پارس جنوبی ظرف سه تا پنج سال آینده اجرایی نشود، ایران در زمستان ها ناچار به اعمال محدودیت های گسترده خواهد بود؛ محدودیتیابی که اثر مستقیم بر تورم دارد. پیش بینی مرکز پژوهش های مجلس نیز نشان می دهد افزایش ۲۰میلیون مترمکعبی تولید گاز می تواند تا ۰/۷ واحد درصد تورم سالانه را کاهش دهد. در زمینه کمبود برق در زمستان نیز نگرانی های در میان فعالان صنعتی وجود دارد. از طرفی وزیر صمت با بیان اینکه تولید باید آخرین بخشی باشد که با قطع برق و آب مواجه می شود، از وزیر نفت و نیرو در خواست کرده است محدودیت های کمتری بر بخش تولید اعمال شود. از طرف دیگر رئیس جمهور درباره قطع برق و گاز صنایع تأکید کرده است که با تمام وجود در تلاش هستیم تا انرژی مورد نیاز تأمین شود تا صنعت بتواند سر پا بماند و کارش را انجام دهد. با وجود تمام این تأکیدات، تولیدکنندگان فعال در شهرک های صنعتی می گویند با رسیدن دمای هوا به صفر، قطع برق واحدهای تولیدی هم آغاز می شود. آنها برای اثبات پیش بینی های خود به تجربه سال های گذشته وعده های بی سرانجام مسئولان اشاره می کنند.

■ **ذخیره سوخت و جذب سرمایه مسیر پایداری سازی انرژی در زمستان**

تجربه جهانی نشان می دهد، کشورهایی که وابستگی فصلی به گاز دارند، از دو مسیر برای کنترل تورم و تضمین آرامش مصرف کننده استفاده کرده اند نخست، افزایش ذخیره سازی استراتژیک و دوم، توسعه ظرفیت تولید میادین جدید با سرمایه گذاری داخلی. در ایران شرکت ملی نفت طی سه سال گذشته به نامهای با تمرکز بر

نگهداشت تولید در میادین بزرگ مانند پارس جنوبی، یاداران، مارون و اهواز اجرا کرده است. بر اساس آمار رسمی، حدود ۲۹قرارداد نگهداشت تولید به ارزش بیش از ۵میلیارد دلار با پیمانکاران داخلی منعقد شده که نتیجه آن افزایش یا تثبیت تولید در بیش از ۲۰میدان بوده است. این پروژه ها در زمستان ۲۰۲۴قابل مشاهده بود؛ زمانی که با وجود سرمای کم سابقه، افت فشار شبکه کمتر از سال های قبل بود. سهراب بهلولی قشقایی، نماینده ادوار

مجلس و کارشناس حوزه انرژی در خصوص راهکارهای تأمین برق نیروگاه ها در زمستان، گفت: هر کشوری برای خود یک سید انرژی تعریف کرده است، بدین معنا که به چه میزان از سوخت های فسیلی، تجدیدپذیر و... استفاده کنند اما در ایران بی رویه و صرفاً از انرژی فسیلی استفاده می شود در حالی که ما از انرژی عظیم و بی انتهای خورشیدی برخوردار هستیم.

وی با اشاره به مشکلات ایجاد شده در تأمین برق از طریق

نیروگاه های برق آبی به دلیل کمبود سوخت، به خانه ملت گفت: تأمین سوخت زمستانی نیروگاه ها در شرایط کنونی، مسئله حائز اهمیت است که دستگاه های مسئول باید برای آن برنامه ریزی کنند؛ چراکه در غیر این صورت ناچار به تعطیلی نیروگاه ها و خاموشی های سراسری خواهند شد و این اتفاق آسیب های بسیاری برای کشور به همراه دارد. بهلولی ادامه داد: با توجه به اینکه نیروگاه ها سوخت مایع و سوخت گاز را توأمان مصرف می کنند، اگر در طول تابستان ذخایر سوختی نیروگاه ها تکمیل شود زمستان با کمبود گاز و خاموشی رو به رو نخواهیم شد. این نماینده ادوار مجلس با تأکید بر اینکه رفع ناترازی گاز نیازمند سرمایه گذاری است، اظهار کرد: یکی از اقدامات مهمی که می توان در این راستا انجام داد، گسترش ظرفیت پالایشگاه های است چراکه با اضافه کردن یک چاه یا دو چاه ظرفیت افزایش پیدا خواهد کرد، بنابراین توصیه می کنم در ابتدا چاه های یک میدان تکمیل و احیا شود. وی تأکید کرد: به یقین محور اصلی این مهم سرمایه گذاری است که باید از طریق بخش خصوصی و سرمایه های خارجی تأمین شود و بسری تحریم ها و موانع موجود نیز اندیشه شود چراکه به طور حتم عدم جذب سرمایه پاشنه اشیل رفع ناترازی انرژی خواهد بود.

عضو مجمع نمایندگان ادوار استان فارس بر ضرورت رفع موانع قانونی، اجرایی و دیگر موانعی که جزء بروکراسی اداری به شمار می آید تأکید و تصریح کرد: باید این موانع از پیش پای بخش خصوصی و کمپانی ها برداشته شود.

■ **ثبات انرژی، ثبات اقتصاد**

افزایش تولید گاز، فقط برای عبور از زمستان نیست؛ برای مهار قیمت ها و جلوگیری از شوک های زنجیره ای در اقتصاد ملی ضروری است. واقعیت آن است که برای ایران که بیش از ۹۶درصد صنعت خود را با اتکالی مستقیم یا غیرمستقیم به گاز دارد می کند، امنیت انرژی مستقیماً با امنیت اقتصادی مردم پیوند خورده است. استعمار تولید گاز، افزایش ذخیره سازی، توسعه میادین جدید و سرعت بخشی به پروژه های نگهداشت و فشارافزایی، در واقع سیاست های اقتصادی در راستای مهار تورم هستند.

فرصت رقابت بازار مولد باغیر مولد به شرط مالیات بر سوداگری

عباس پای زاده، عضو هیئت رئیسه مجلس و ولی الله بیاتی، عضو کمیسیون «امور داخلی کشور و شوراها» مجلس شورای اسلامی در گفت وگو با «جوان»

پیرامون اهمیت دریافت مالیات بر سوداگری و اجرای قانون مصوب مجلس در این زمینه را تشریح کردند

محرك رشد اقتصادی را ایفا کند. قانون مالیات بر سوداگری دقیقاً برای ایجاد این مسیر و هدایت نقدینگی به سمت تولید و تقویت سرمایه گذاری در بخش مولد اقتصاد طراحی شده است. وقتی سفته بازی به اندازه گذشته سودآور نباشد، بخشی از سرمایه های سرگردان به سمت پروژه های صنعتی و خدماتی با بازدهی پایدار انتقال می یابد. وی ادامه داد: کسانی که شبهانی را علیه قانون مالیات بر سوداگری و سفته بازی مطرح می کنند و تلاش دارند که نوعی هراس در جامعه نسبت به این قانون به وجود بیاورند، در واقع نگران منافع خودشان هستند. افرادی که به فعالیت های سوداگرانه مشغول هستند و سودهای کلان می برند و مالیات نمی پردازند، نمی خواهند قانون مورد بحث اجرایی شود.

این نماینده مجلس خاطر نشان کرد: مطرح کردن مسائلی مانند اینکه افراد عادی باید به خرید نرم افزار یا استخدام حسابدار بپردازند، کاملاً نادرست است. صدور صورتحساب الکترونیک تکلیف اشخاص ثالث مانند نهادهای کارفرماهاست و مردم عادی در این زمینه وظیفه ای ندارند. اشخاص غیر تجاری صرفاً کارپوشه دارند تا بتوانند صحت معاملات ثبت شده به نام خودشان را کنترل کنند. لازم نیست خانواده ها و افراد عادی نرم افزار بخرند، با حسابدار استخدام کنند. نقش مؤدان نقش تجاری تأیید فاکتورهای صادرشده به اسم آنهاست.

بیاتی گفت: هدف از قانون مالیات بر سوداگری و سفته بازی این است که از فعالیت های مخرب مالیات سنگین اخذ شود. به نحوی که سوداگری و سفته بازی از رونق بیفتد و در عوض فعالیت های مولد توجیه اقتصادی پیدا کنند. هدف از این قانون هرگز این نیست که در زندگی شخصی افراد سرک کشیده شود.

این قانون، دولت به اعمال نقش تنظیم گری خود در حوزه اقتصاد می پردازد و حمایت از فعالیت های مولد صورت می گیرد.

وی ادامه داد: در شرایط فعلی، فعالان اقتصادی و شانسنامه دار به پرداخت مالیات میادیر می کنند، اما سوداگران با اینکه سودهای کلانی می برند، مالیات نمی پردازند. این شرایط نابرابر باعث می شود سوداگری و سفته بازی توجیه اقتصادی بیشتری نسبت به فعالیت های مولد داشته باشند. حل و فصل این مشکل در گرو اجرای قانون مالیات بر سوداگری و سفته بازی است.

این نماینده مجلس خاطر نشان کرد: در کشورهای پیشرفته، فعالیت های سوداگرانه مالیات های سنگینی دارند. هدف این است که این طور اقدامات توجیه اقتصادی نداشته باشند. زیرا سوداگری و سفته بازی نتایج مخربی برای اقتصاد ملی دارد.

به بیان دیگر، دولت با اجرای این قانون، نه تنها از فعالیت های سفته بازانه جلوگیری می کند، بلکه برای توسعه تولید و افزایش اشتغال، زیرساخت انگیزشی جدیدی بنا می نهد.

وی در ادامه اظهار کرد: در کشورهای توسعه یافته، مالیات ها به گونه ای طراحی می شوند که نقدینگی و سرمایه را به سمت سرمایه گذاری های مولد هدایت کنند. در این راستا، مالیات هایی بر فعالیت های غیرمولد و سوداگری وضع می شود؛ از حاشیه سود کاذب ناشی از واسطه گری های مضاف جلوگیری شود. این نوع واسطه گری ها باعث می شود که کالاها با چندین واسطه به دست مصرف کننده برسند و در نهایت هزینه های اضافی را به مصرف کننده واقعی تحمیل کند.

پای زاده با اشاره به لزوم کاهش حاشیه سود غیرمنطقی و کاذب دلالی در اقتصاد تأکید کرد: دولت ها در کشورهای توسعه یافته به وضع مالیات بر این نوع خدمات کاذب، حاشیه سود غیرمنطقی را به بخش تولید اختصاص می دهند. به عنوان مثال، این درآمدها می تواند برای تأمین تسهیلات در حوزه ساخت مسکن یا سایر بخش های تولیدی مورد استفاده قرار گیرد.

وی در پایان بیان کرد: با ایجاد شرایط مناسب از طریق وضع مالیات های هدفمند، می توان مسیر سرمایه گذاری را به سمت فعالیت های مولد هدایت کرده و از این طریق به رشد اقتصادی پایدار دست یافت.

■ **نقش قانون جدید مالیات بر سوداگری و سفته بازی در مهار سفته بازی و تقویت تولید**

ولی الله بیاتی، عضو کمیسیون امور داخلی کشور و شورا های مجلس در رابطه با اهمیت قانون مالیات بر سوداگری گفت: اجرای مالیات بر سوداگری به معنای افزایش هزینه کسب سودهای بادآورده و بازگشت سودآوری به فعالیت هایی است که ارزش افزوده خلق می کنند. با کاهش حجم نقدینگی دارایی ها، بازدهی تولید و کارآفرینی به صورت خودکار رقابتی تر خواهد شد. در حقیقت، این قانون نه تنبیه سرمایه گذار، بلکه تنبیه رفتارهای مخربی است که بدون خلق ثروت، ثروتمند می شوند. بنابراین اجرای این قانون ازسوی دولت از اهمیت بالایی در راستای تقویت سرمایه گذاری برای تولید برخوردار است.

وی با اشاره به هدایت نقدینگی به سمت سرمایه گذاری مولد گفت: افزایش حجم نقدینگی در کشور اگر در بازارهای غیرمولد فعال باشد، خود به موتور ایجاد تورم تبدیل می شود اما همین نقدینگی، با هدایت هدفمند به سمت تولید، می تواند نقش

رشد می کند و اقتصاد مسیر توسعه پایدار را طی می نماید.

■ **تقویت سرما به گذاری برای تولید با اجرای قانون مالیات بر سوداگری**

مهم ترین و کلیدی ترین نتیجه حاصل از اخذ مالیات بر سوداگری و سفته بازی، افزایش ریسک دلالی و کاهش بسیار زیاد جذابیت فعالیت های مخرب سوداگری است؛ این وضعیت منجر به تحقق فرصت برابر رقابت بین بازار تولید کالا و خدمات با بازار دارایی خواهد شد.

■ **پایان سوددهی کاذب و غیرمنطقی سفته بازی و دلالی با اجرای قانون مالیات بر سوداگری**

عباس پای زاده، عضو هیئت رئیسه مجلس در مورد مالیات بر سوداگری، گفت: در کشورهای توسعه یافته، وضع مالیات بر درآمدهای غیرمولد و ایجاد معافیت های مالیاتی برای بخش تولید به عنوان یک اصل است. یکی از اصول اساسی اقتصادهای رو به جلو، حمایت از بخش تولید است که نه تنها ثروت ایجاد می کند، بلکه اشتغال را نیز افزایش می دهد و موجب رشد اقتصاد کشور و کاهش تالطمات قیمتی می شود.

این نماینده مجلس با اشاره به اهمیت اجرای قانون مالیات بر سوداگری ازسوی دولت خاطر نشان کرد: مالیات بر سوداگری و سفته بازی یک سیاست بازدارنده صرف نیست، بلکه راهبردی برای بازگرداندن اقتصاد به مسیر تولید و مهار سوداگری در اقتصاد است. این قانون با تغییر جهت حرکت سرمایه، رقابت برابر میان بخش مولد و بازار دارایی ها ایجاد کرده و افق سرمایه گذاری را روشن تر می سازد.

مهم ترین و کلیدی ترین نتیجه حاصل از اخذ مالیات بر سوداگری و سفته بازی، افزایش ریسک دلالی و کاهش بسیار زیاد جذابیت فعالیت های مخرب سوداگری است؛ این وضعیت منجر به تحقق فرصت برابر رقابت بین بازار تولید کالا و خدمات با بازار دارایی و در نهایت منجر به تقویت سرمایه گذاری برای تولید خواهد شد.

■ ■ ■

اقتصاد زمانی زنده و پویاست که سود، نتیجه ارزش آفرینی باشد نه دلالی و خرید و فروش های کوتاه مدت و این رویکرد باید در نظام حکمرانی کشور نیز برقرار باشد ولی در چرخه معیوب طراحی شده است. در اقتصاد ایران بیشتر در بازارهای دارایی چون مسکن، ارز، خودرو و طلا خلق شده است؛ بدون اینکه حتی یک شغل پایدار ایجاد شود یا یک واحد تولیدی تقویت گردد. از همین رو نیاز است که یک رویکرد اصلاحی و حمایتی در قبال تولید و تضعیف کننده دلالی در اقتصاد حاکم شود و این رویکرد نیز قانون مالیات بر سوداگری و سفته بازی است که دقیقاً برای پایان دادن به این چرخه معیوب طراحی شده است. این قانون با افزایش هزینه فعالیت های غیرمولد، به دنبال این است که سود از مسیر تولید و کارآفرینی و واسطه گری مخرب، به دست آید.

■ **ایجاد فرصت رقابت برابر میان تولید و بازار دارایی آورده**

سرمایه گذاران زمانی وارد بخش مولد اقتصاد می شوند که بازدهی تولید حداقل قابل مقایسه با بازار دارایی ها باشد. در شرایطی که خرید و فروش کوتاه مدت دارایی ها، سودی چندبرابر تولید دارد، چگونه می توان از بخش مردمی اقتصاد انتظار داشت در صنعت و نوآوری سرمایه گذاری کنند و این وضعیت بیابگر نیاز جدی به ایجاد فرصت رقابت برابر میان تولید و بازار دارایی است جایی که دقیقاً قانون مالیات بر سوداگری این عدم تعادل را رفع می کند و رقابتی عادلانه میان دو مسیر اصلی تخصیص سرمایه ایجاد می نماید. با حذف امتیازهای ناعادلانه بازارهای سفته بازانه، تولید از حاشیه به متن اقتصاد بازمی گردد.

همچنین یکی از ریشه های تالطمات قیمتی در بازارهای دارایی کشور، سفته بازی و موج سازی قیمتی است. وقتی دلالان میدان دار بازار می شوند، مردم عادی نیز برای حفظ ارزش دارایی خود وارد بازی می شوند و این خود به تشدید جهش قیمت ها منجر می شود که این پدیده را اقتصاددانان به نام تورم انتظاری خودتجریک شونده می نامند. با اخذ مالیات بر معاملات کوتاه مدت و سودهای بادآورده از طریق قانون مالیات بر سوداگری، زنجیره تشکیل حباب های قیمتی شکسته و هیجان خرید در بازارها فروکش

گفت وگو

فضل الله رنجبر، نماینده مجلس در گفت وگو با «جوان»:

بانک مرکزی زمان بازپرداخت تسهیلات اشتغال را افزایش دهد

سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس می گوید، مجلس قطعاً از بانک مرکزی و دولت پیگیری لازم را خواهد کرد که وام اشتغال مختص مددجویان به همان میزان ۸۴صه بازگردد و در این مسیر قطعاً باید طبق برنامه هفتم پیشرفت حمایت از مددجویان در پیش گرفته شود و شرایط برای آنان تسهیل شود.

■ ■ ■

حمایت از اقشار ضعیف جامعه زمانی معنا پیدا می کند که سیاست های اقتصادی و اجتماعی کشور در مسیر توانمندسازی و ایجاد در آمد پایدار برای آنها طراحی و اجرا شود. وام اشتغال مددجویان، نه یک تسهیلات معمولی، بلکه ابزار خروج خانواده های تحت پوشش نهادهای حمایتی از چرخه فقر است. اما این ابزار زمانی کارآمد خواهد بود که با شرایط واقعی زندگی این اقشار هماهنگ باشد و نه با رویکردهای سخت گیرانه بانکی و متأسفانه بانک مرکزی با کاهش مدت زمان بازپرداخت وام اشتغال، یک گام معکوس و متناقض با دلیل پرداخت وام اشتغال به مددجویان یعنی حمایت از آنها انجام داده است.

کاهش دوره بازپرداخت وام اشتغال به مددجویان در ماه های اخیر، موجب نگرانی جدی نمایندگان مردم و کارشناسان اجتماعی شده است. این تصمیم، با افزایش بار ماهانه اقساط، بسیاری از طرح های اشتغالزایی و در آمدآفرینی برای مددجویان را در همان ابتدای مسیر با خطر شکست مواجه می کند. واقعیت این است که مددجویان پس از دریافت وام، زمان مشخصی برای تثبیت کسب و کار و رسیدن به در آمد پایدار نیاز دارند و اقساط سنگین و زود هنگام، دقیقاً بر خلاف فلسفه اعطای این تسهیلات است. رویکرد صحیح، بازگرداندن دوره بازپرداخت وام اشتغال به ۴ماه است که این اقدام به معنای فرصت منطقی برای رشد فعالیت اقتصادی مددجویان و جلوگیری از بازگشت دوباره آنان به چرخه حمایت های دولتی است. این مدت بازپرداخت، نه تنها با سیاست های حمایتی دولت در حوزه محرومیت زدایی هم راستاست، بلکه با اهداف قانون برنامه هفتم پیشرفت نیز تطابق کامل دارد.

فضل الله رنجبر، سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی در گفت وگو با «جوان» با تأکید بر اهمیت بررسی اثرات وام های اشتغالزایی، گفت: ما باید هدفمند عمل کنیم و ابتدا هزینه هایی را که انجام می دهیم، مورد ارزیابی قرار دهیم. نهادهایی مانند بهزیستی، کمیته امداد امام خمینی (ره) می توانند در این زمینه نقش مؤثری ایفا کنند. وی اظهار کرد: ما باید اطلاعات دقیقی درباره تأثیر این وام ها بر اشتغال پایدار داشته باشیم. آمارهای اعلام شده از سوی مسئولان ممکن است با واقعیت تفاوت داشته باشد. وی همچنین در خصوص زمان بازپرداخت وام ها اظهار داشت: «کاهش مدت زمان بازپرداخت به صلاح نیست زیرا این وام ها به اقشار ضعیف جامعه پرداخت می شود. ما باید به این افراد کمک کنیم تا در میانه راه دچار مشکل نشوند و سررمایه بیت المال هدر نرود.» رنجبر تأکید کرد باید مدت زمان بازپرداخت را افزایش داد تا مددجویان با آسودگی خاطر به کار خود ادامه دهند. مجلس قطعاً از بانک مرکزی و دولت پیگیری لازم را خواهد کرد که وام اشتغال مختص مددجویان به همان میزان ۸۴ماه بازگردد و در این مسیر قطعاً باید طبق برنامه هفتم پیشرفت حمایت از مددجویان در پیش گرفته شود و شرایط برای آنان تسهیل شود. وی با بیان اینکه میزان ریالی وام ها نیز باید افزایش یابد و پشتیبانی مناسبی برای اشتغال های کوچک تعریف شود، گفت: روند پرداخت و زمان بازپرداخت این تسهیلات باید اصلاح شود چراکه مشکلات مردم زیاد است و شاید این تسهیلات بخشی از مشکلات آنها را حل کند.